

V NÁDRAŽNÍ HOSPODĚ LÉČÍM SE Z OPICE

absence peněz mi brání zas opít se
prašivá neděle! Mé tělo není s tvým...
procítám v Hyberské před prázdným řeznictvím

Jistě sám d'ábel mne poslal sem pro lekci
abych se pobavil dvojitou projekcí
průhledným zrcadlem, sklem, které chvěje se
a za ním pustý krám; Žer, prase, přežer se!

Jako bych v zubech měl hořící zápalku
s úšklebkem cením chrup na svou tvář na špalku
slunce, jak zapadá, barví ji do ruda
a chodci míjej mne s výkřiky o zrůdách

Háky mi splývají s budovou nádraží
na prasklou výlohu masařka naráží
a vzhůru nohama leze mi po ksichtě
syčím skrz čelisti: Tady máš, co jsi chtěl!

Konečné vidíš sám, z čeho máš nejvíc strach
ne z rudých cákanců na hloupých sekyrách
máš strach jen ze tebe a ze zla. kterým jsi!
...vůbec si nevěřím a tudíž věřím si

Výklad svým Výkladem zrcadlí muka má
oči si bojácně zakrývám rukama
děsím se představy, že bych si s nima sáh
na svou tvář zkroucenou v štítivých grimasách

(Nové valčíky)